

11. AANTEKENINGEN BIJ TWEE MERELTERUGVANGSTEN.

Daar PERDECK stelt, dat overjarige ♂ Merels geheel gele snavels zouden hebben (ter onderscheiding van le jaars ♂, waarbij de snavel niet geheel geel is), meen ik er goed aan te doen de volgende terugvangst te rapporteren:

Merel ♂ K 222.405 dd.8-11-1964 als le jaars geringd te Amsterdam
aldaar 31-10-1965 teruggevangen.

Op de laatste datum had de vogel aan weerskanten van de bovensnavel een niet te verwaarlozen donkere plek volgens onderstaande schetsmatige figuur. Bewezen is hiermede, dunkt mij, dat ook Merel ♂ van meer dan een jaar oud nog het juveniele snavelkenmerk kunnen bezitten. Dat wij hier waarschijnlijk met een uitzondering te maken hebben, doet een beschrijving van de Merel-autoriteit Dr. D.W.Snow vermoeden. Uit diens aardige boek " A study of Blackbirds" citeer ik het volgende (p.23):

" The change of the beak and the eye-rim to yellow in the
" male normally takes place in the course of the first
" winter, but the exact time varies a great deal.
" Some young males show yellow at the base by the end in
" September and have fully yellow beaks by the end of
" November; others still have dark beaks in March".

De beschrijving in "The B.T.O.Guide to Ageing and Sexing" (p.17): (bill-colour) ad ♂ mainly orange or orange-yellow" zou in het geval van K 222.405 wellicht iets beter hebben voldaan, doch past, gezien de uitspraak van Snow, slecht bij sommige vroeg-uitkleurende vogels. Het "juveniele" gedeelte van de vleugels geeft echter wel steeds de doorslag. Bij K 222.405 was de gehele vleugel op 31-10-1965 uniform zwart.

Een andere Merel-terugvangst leverde het bewijs dat (gedeeltelijk) albinisme gedurende het leven kan ontstaan. Merel ♀ K 153.562 had, toen zij op 29-10-1961 werd geringd, geen enkel wit veertje. Op 24-10-1965 ving ik haar op enkele meters afstand van de plaats van het ringen terug. Zij had toen een vrijwel geheel witte kop en overwegend witte flanken en onderzijde, terwijl het bovendeel van de rug ook vrijwel ongekleurd was. Vleugel en staart waren geheel donker.

Onwillekeurig ging mijn gedachte uit naar het bij

Snow geciteerde stukje van A.C.S. uit de "Zoologist" van 1852 (!) ("Some further account of a Blackbird said to have become white through fright"), maar, hoewel ik ook najaar 1962 dit terrein veel bezocht, komen de eerste waarnemingen van de albino ter plaatse pas in najaar 1963 in mijn dagboek voor. Ik kan niet aannemen, dat het effect van de schrik in 1961 zich eerst in 1963 gemanifesteerd zou hebben. Ik heb niet de indruk, dat het albinisme van dit exemplaar zich in de latere seizoenen heeft uitgebreid, hetgeen volgens Snow vaak zou voorkomen.

Gedeeltelijk albinisme komt in dit (stedelijk) parkgebied veelvuldig voor. Het varieert van een ♂ met een paar witte plekken aan de flanken (ook een geringd exemplaar !) tot een ♂, dat slechts enkele donkere veren in vleugels en staart had (een 1e jaars vogel, die heel recent alsnog werd geringd).

J. Walters.

